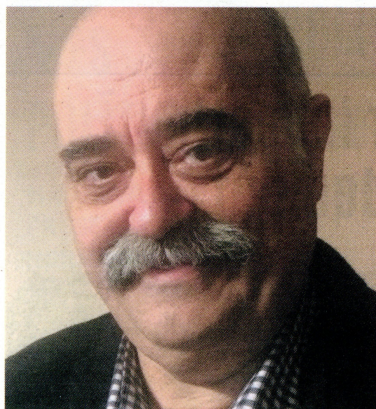

ÀLVARO ARASA TULIESA

DOCTOR EN CIÈNCIES GEOLÒGIQUES ESPECIALITZAT EN HIDROGEOLOGIA

Ja fa temps que ens preocupa la qualitat de l'aigua de l'aixeta: que si surt tèrbola, que si pot estar contaminada... Avui en parlem amb Àlvaro Arasa Tuliesa, doctor en ciències geològiques especialitzat en hidrogeologia.

Hem de tenir por de l'aigua que ens surt de l'aixeta?

En primera instància, NO. L'aigua de l'aixeta ha de complir una extensa normativa que comença per RD 140/2003, del 7 de febrer, on s'estableixen criteris sanitaris de qualitat. En segona instància pot passar que les analítiques quotidianes que es fan per garantir la qualitat detecten alguna anomalia, automàticament s'ha d'advertir a la població usuària no consumir l'aigua, i es busquen les alternatives adients.

Sí, però l'estat "natural" de l'aigua no és potable. Quins són els tractaments que s'utilitzen per a la potabilització de l'aigua?

En el nostre cas, si només s'entén per «natural» l'aigua del tram final del riu Ebre, personalment no beuria aigua directament del riu. Però les tècniques de potabilització actuals permeten garantir una aigua salubre i de bona qualitat com la del CAT. Les analítiques prèvies determinen les substàncies a eliminar de l'aigua crua del riu Ebre, també les dosis pertinents de reactius a utilitzar en la potabilització en cada un dels estadis: a) després de la captació es dur a terme una preozonització, b) s'administra sulfat de ferro per coagular partícules minúscules, posteriorment es fan flocular, hi ha una segona ozonització, d) posteriorment l'aigua passa per filtres de carbó actiu i s'aplica la dosi pertinent de cloració per garantir la no existència de microorganismes i pugui arribar l'aigua salubre a l'aixeta de casa.

Qui realitza els controls sanitaris de l'aigua?

Tots els controls han d'estar fets per laboratoris acreditats que segueixen protocols establerts i optimitzats per tal de fer valoracions acurades dels diferents paràmetres a analitzar. En síntesi s'han de valorar cada un dels paràmetres establerts per la normativa vigent, valorant que en cap cas l'aigua a subministrar no sobrepassi cap valor paramètric establert de microorganismes, físico-químics, plaguicides, etc.

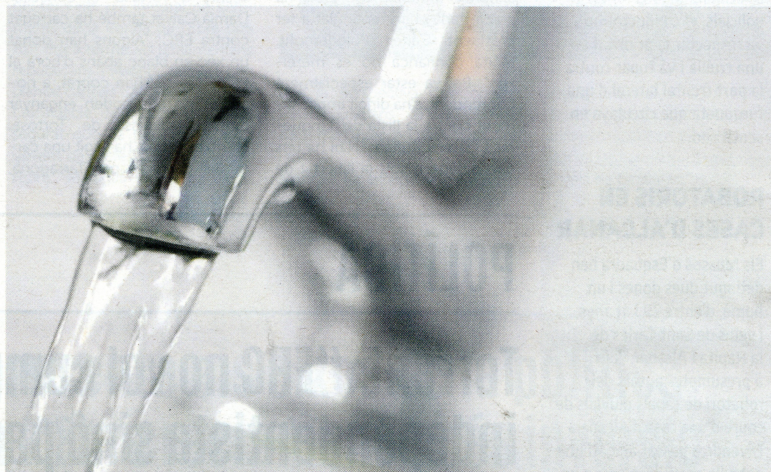
Quina és la qualitat de l'aigua a les Terres de l'Ebre?

Si ens atenem a les analítiques d'aigua potable de cada municipi, es fa difícil saber-ho. El motiu és tan senzill com que els municipis NO publiquen les analítiques periòdiques que fan de l'aigua potable. També cal dir que, de la cinquantena de municipis a les Terres de l'Ebre, només Aiguës Tortosa i el CAT fan públiques les analítiques a les webs corresponents. Podríem estar parlant que menys del 20% dels municipis poden consultar les analítiques d'aigua.

**"TOTS ELS
MUNICIPIS
HAURIEN DE FER
PÚBLIQUES LES
ANALÍTQUES
DE L'AIGUA DE
L'AIXETA"**

Per tant, creu que cada municipi hauria de publicar, periòdicament, l'analítica de la seua aigua?

Sens dubte. Tots els municipis haurien de fer públiques les analítiques de tots els punts de

subministrament i dipòsits de distribució d'aigua potable a la població. L'aigua és transparent i no fer públiques les analítiques, o buscar excuses per a no publicar-les, no ajuda a fer transparent la gestió. Que volen amagar!

Llavors, que passa si una aigua no és apta segons els controls?

En el supòsit que un control d'analítica d'aigua supere els valors paramètrics establerts per la normativa vigent, hem d'entendre que aquella aigua no pot ser servida a la població. S'han de buscar els mitjans de comunicació més eficients i ràpids per advertir a tots els consumidors que no utilitzen l'aigua fins que no s'hagi resolt el problema. Sigui buscant altres aportacions d'aigües o bé aplicant les tècniques necessàries per a que l'aigua sigui potable.

Que he de fer si vull analitzar la meua aigua?

Les analítiques de l'aigua municipal han d'estar fetes per laboratoris acreditats, hem de tenir confiança amb els resultats que aporten. Això sí, demana al teu Ajuntament la publicació d'analítiques d'aigua. En el cas

que hagi perdut la confiança, hauries de dur a un laboratori acreditat la quantitat d'aigua que et demanaran per fer una analítica, també en este cas hauràs de confiar en els resultats que et donaran. Per consegüent, és millor demanar al teu Ajuntament que publiqui les analítiques i si no ho fa, demanar-ho per escrit.

La millor aigua pel que fa a la salut?

Les aigües equilibrades, aquelles on els carbonats, clorurs, sulfats i nitrats no són excessivament elevats i que el residu sec no sigui massa alt. No porten cap plaguicida, etc. Però, també hem de saber que les aigües al territori són dures, porten calç, que l'agricultura fa tractaments fitosanitaris importants, que hi abunden les granges i els fems s'escampen per les finques. Plou i una part de l'aigua s'infiltra arrossegant tot tipus de substàncies que van a parar als aqüífers i d'allí utilitzem l'aigua per als municipis. En fi, tot allò que tirem, tard o d'hora ens torna a casa de moltes maneres, també amb l'aigua en quantitats molt petites, d'aquí la necessitat de dur a terme analítiques sistemàtiques.

Sí, tot allò que escampem ens torna. Quina seria la millor aigua respecte al medi ambient?

L'aigua al medi és el reflex del comportament de les societats actuals. Si no entenem que formem part del medi, no podem esperar que l'aigua dels rius, de les fonts, dels pous sigui de bona qualitat. Segons els canons actuals, beure aigua de l'aixeta és garantia de bona qualitat. Els preus molt assequibles, a les Terres de l'Ebre a menys de 2€/m³. El fet de que l'aigua de l'aixeta ha de ser salubre i garantir la no existència de cap tipus de microorganisme, ha d'arribar amb clor lliure, fet que li dona un gust característic. Molta gent ho ha solucionat comprant garrafes de plàstic d'aigua, que per a quatre persones representa una despesa anual de 700€ o més. Des d'aquí vull fer tres suggeriments a la població consumidora de plàstic: fes salut, beu aigua de l'aixeta; sigues respectuós amb el medi, no compres garrafes de plàstic; no malbarates la butxaca. Una recomanació: amb un filtre de carbó actiu granular, l'aigua de l'aixeta és potable, deixarà de tenir gust de clor, eliminarà plaguicides i alguna que altra substància...